

Til II. A. 11. Som paa Finansloven for 1903—04. Angaaende denne Konto henvises til Anmærkningerne til II. A. 15 paa Finanslovforslaget for 1900—01 (jfr. Rigsdagstidenden for 1899—1900, Tillæg A., Sp. 981—84) og Folketingets Finansudvalgs Betænkning (jfr. Rigsdagstidenden for 1899—1900, Tillæg B., Sp. 403—04).

Til II. A. 12. Som paa Finansloven for 1903—04.

Til II. A. 13. Som paa Finansloven for 1903—04. Kontoen har tidligere været opført under § 21. IV. C.

Til II. A. 14. Denne Konto, der første Gang var opført paa Tillægsbevillingsloven for 1900—01 (jfr. Rigsdagstidenden for 1900—01, Tillæg B., Sp. 1826—27 og Rigsdagstidenden for 1901—02, Tillæg A., Sp. 1015—16), fandtes tidligere opført under § 21. IV. C.

Til II. A. 15. Som 22 paa Finansloven for 1903—04. Angaaende denne Konto henvises i øvrigt til Anmærkningerne til den nævnte Finanslov (jfr. Rigsdagstidenden for 1902—03, Tillæg A., Sp. 961—62).

Til II. A. 16. Da den af Staten bekostede Restaurering af Ribe Domkirke nu nærmer sig sin Afslutning, har man gennem Biskoppen over Ribe Stift modtaget et Andragende, hvori Inspektionen for Domkirken anholder om, at der af Staten maa blive ydet et aarligt Tilskud til Kirkens Vedligeholdelse og Drift, i hvilken Henseende Inspektionen særlig har henvist til de store, for Kirken og Købstaden ganske uoverkommelige Udgifter, som Kirkens nødvendige Opvarmning vil medføre. Der er i Kirken indlagt et meget omfattende Varmeapparat, og det vil ogsaa for at bevare saavel Kirkens Murværk som dens Malerier og øvrige Prydelser, paa hvis Istandsættelse der er anvendt saa store Summer, være nødvendigt, at Kirken holdes kontinuerlig opvarmet. Hertil og til det efter Lov om Pasing af Dampkedler paa Landjorden af 1. April 1896 fornødne Tilsyn med Kedlen vil der imidlertid efter en af Konsulenten i Sager om Kirkers Opvarmning foretagen Beregning aarlig medgaa ca. 2,300 Kr., og man maa med Kirkeinspektionen og Biskoppen være enig i, at det vil være ganske ubilligt at paalægge Kirken, der vil være ganske ude af Stand til at udrede Beløbet, eller Beboerne af Domsognet, som, det lille Landsogn paa ca. 300 Beboere fraregnet, næppe tæller mere end ca. 1,700 Mennesker, at udrede hele det nævnte Beløb. Da det særlig er Kirkens enestaaende Betydning som antikvarisk, kunstnerisk og historisk Mindesmærke og ikke Hensynet til Menigheden, der kræver Afholdelsen af den omhandlede Udgift, maa det findes billigt, at Staten yder et væsentligt Tilskud, der formentlig passende kan sættes til det søgte Beløb, 2,000 Kr. aarlig.

Til II. A. 17. Det sker undertiden, særlig i det vestlige Jylland, at Lodsejere paa Grund af Havets Ødelæggelser faa bevilget Nedsættelse i de deres Ejendomme paahvilende Hartkorns- og Gammelskatsbeløb, og i saa Tilfælde have de i Medfør af Forordningen af 8. Januar 1810 § 30 Krav paa et forholdsmæssigt Afslag i Tienden. For saa vidt gejstlige Embedsmænd herved lide Tab i Indtægter, maa det findes billigt, at de faa saadant Tab godtgjort, hvorved bemærkes, at det Beløb, hvormed Tienden saaledes nedskrives, undertiden kan være ikke helt ringe. For et enkelt Sogne kald i Vestjylland, for hvis Vedkommende der foreligger en Sag om Afgang i Tiende og Smaaredsel efter den citerede Lovbestemmelse, udgør det aarlige Indtægts-tab derved ca. 160 Kr. Man maa derfor ønske at raade over et Beløb, hvis Størrelse naturligvis kun kan anslaas, til deraf at yde Beneficiariet i Præsteembeder, hvis Tiende m. m. saaledes forringes, Erstatning, hvilken Erstatning dog kun tænkes at skulle ydes for de paagældendes Embedstid, og altsaa bortfalder ved Ledighed i vedkommende Embede.

Til II. A. 18. Vejle Købstad er i de senere Aar vokset stærkt og har nu 15—16,000 Indbyggere. Ikke desmindre udgør Købstaden stadig kun eet Sogn med een Kirke, ved hvilken er ansat to Præster. Trangen til en ny Kirke og en udvidet gejstlig Betjening — det kan her bemærkes, at Købstadens to Præster tillige skulle betjene Annekssoget Hornstrup — har derfor gjort sig stærkt gældende, og efter at